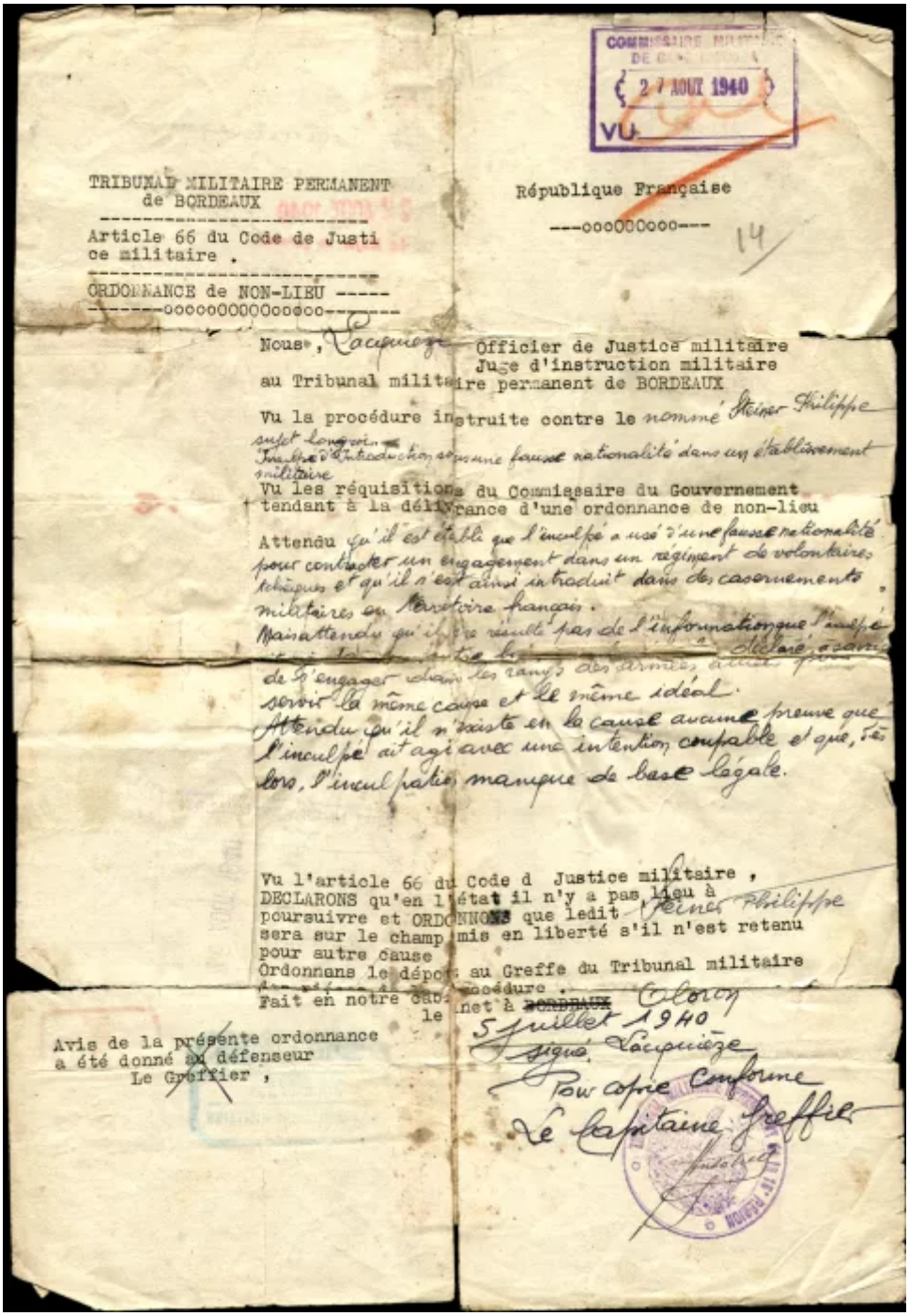
Bírósági Jegyzőkönyv

TRIBUNAL MILITAIRE PERMANENT
de BORDEAUX

Article 66 du Code de Justice militaire .

ORDONNANCE de NON-LIEU

République Française

Nous, Lacquieze Officier de Justice militaire
Juge d'instruction militaire
au Tribunal militaire permanent de BORDEAUX

Vu la procédure instruite contre le nommé Steiner Philippe
sujet tchèque
Faux et usage d'une fausse nationalité dans un établissement militaire

Vu les réquisitions du Commissaire du Gouvernement tendant à la délivrance d'une ordonnance de non-lieu

Attendu qu'il est établi que l'inculpé a usé d'une fausse nationalité pour contracter un engagement dans un régiment de volontaires tchèques et qu'il s'est ainsi introduit dans des casernements militaires en territoire français.

Mais attendu qu'il ne résulte pas de l'information que l'inculpé a déclaré vouloir [illegible] de s'engager dans les rangs des armées alliées pour servir la même cause et le même idéal.

Attendu qu'il n'existe en la cause aucune preuve que l'inculpé ait agi avec une intention coupable et que, dès lors, l'inculpation manque de base légale.

Vu l'article 66 du Code de Justice militaire ,
DECLARONS qu'en l'état il n'y a pas lieu à poursuivre et ORDONNONS que ledit Steiner Philippe sera sur le champ mis en liberté s'il n'est retenu pour autre cause
Ordonnons le dépôt au Greffe du Tribunal militaire de la présente procédure .
Fait en notre cabinet à ~~BORDEAUX~~ Cloron
le 5 juillet 1940

Avis de la présente ordonnance a été donné au défenseur
Le Greffier ,

Signé Lacquieze
Pour copie conforme
Le Capitaine Greffier

Ez egy bírósági jegyzőkönyv, hogy a vád alól, miszerint én hamis adatokkal férkőztem be a cseh légióba, felmentenek. Non lieux -- ez a kifejezés szerepel rajta, ami azt jelenti, hogy okafogyottá vált a vád. Le van rajta írva kézírással, hogy mi volt pontosan a vád ellenem, ez már elég nehezen olvasható, és utána le van írva egy ilyen szokásos, bírósági szöveggel, hogy felmentenek. A történet pedig így volt:

Sokáig voltunk ott a laktanyában. Már jött a tél, és mi még mindig ott voltunk. És egyszer, mikor mentünk, láttam, hogy nem messze a mi laktanyánktól van a Deuxieme Bureau, a kémelhárító a francia hadseregben. És egyszer, mikor szolgálatban voltam, gondoltam, átmegyek oda. Átmentem, és egy hivatalos ember fogadott. És elmondtam, hogy honnan jöttünk, és hogy a

fasizmus ellen akarunk harcolni, és kifogásolom, hogy bennünket itt nem engednek harcolni, hanem gyakorlatoztatnak fapuskával. Feljelentettem a cseh légiót, magyarul mondva. Elengedett egy fél óra múlva, s mikor kimentem, már két szuronyos francia csendőr várt kint, azonnal elvittek, és bezártak egy cellába a táborban. Másnap volt parancsosztás, egy ezredes volt a tábor parancsnoka, fölálltunk, és mindenkinek mondta a magáét, és adta a büntetéseket. Amikor hozzám ért, azt mondta, hogy huszonegy nap sötétzárka. Mikor vége volt a parancsosztásnak, kérdezte, hogy van-e valakinek valami kérdeznivalója. Én előléptem abszolút katonásan, s mondtam: miért kaptam a huszonegy napot? Akkor odaállt elém, és rám ordított, hogy azért kaptál huszonegy napot, mert én vagyok a tábor parancsnoka, te pedig katona vagy. Végig is kellett csinálnom, huszonegy napig hidegben, egy olyan zárkában, amiben éppenhogy elférem, ha lefekszem, patkányok, mifene. A takaróm a köpenyem volt. Semmi másom nem volt, és egy vödör, amiben a dolgomat elvégeztem. Naponta adtak valami ételt, kenyeret, vizet. huszonegy nap után, mikor kijöttem, úgy éreztem, hogy megvakultam. Egyszerűen nem láttam. Amikor kijöttem onnan, két csendőr rám tette a bilincset, és elvittek. Semmit nem vihettem magammal, úgy, ahogy voltam, bilincsbe zárva fölültettek a vonatra, és elvittek Montpellier-be hadbíróság elé. A vád az volt ellenem, hogy hamis adatokkal -- mert én magyar állampolgár voltam, és mindenhol az eredeti adataimat adtam meg -- befürkésztem magam a cseh légióba, és ezért hadbíróság elé állítanak. Montpellier-ben hárman voltunk egy cellában. Volt egy talpas vécé, ahova rá kellett állni, és ott lehetett folyatni a vizet, és ez volt az étkező vizünk is. De mindegy, tiszta víz volt, és kaptunk enni egy cipó kenyeret egy napra. Engem állandóan vittek le kihallgatásra. Volt olyan, hogy 24 órán át felváltva kihallgattak, ötvenszer el kellett mondanom ugyanazt, hogy ki voltam, hogy kerültem ki Palesztinába, miért jöttem ide, mindenfélét kérdeztek a családomról, hogy hívták apámat, anyámat, testvéremet, mindenkit. Körülbelül hat hétig voltam ott fegyházban, és egyszer egy százados fölhívatott, és mondta nekem: "Maga mondta, hogy van egy nővére, az milyen iskolába járt Budapesten?" És mondtam, hogy a Lovag utcai iskolába járt a nővérem. Kiküldött. Három napra rá fölhívatott, és azt mondta: "Monsieur, elhisszük, amit mondott, mert leellenőriztük, és tényleg a nővére oda járt iskolába, tehát valószínűsítjük, hogy mindaz, amit mondott, igaz. Maga szabad. Mit akar csinálni, hova akar menni?" És akkor azt mondtam, hogy "Nézze, én még mindig azt akarom, amit akartam, amiért jöttem".